

Hassel med lange hanrakler og små duskede hunblomster

Er der ikke alt for koldt, blomstrer hasslen allerede her i januar

Hassel er et lille træ eller en stor busk. Den ses oftest i lysåbne skove og skovbryn på bedre jord. På silkeborgegnen er den ret sjælden i skovene, de er generelt for magre, men den findes dog her og der. Hassel dyrkes i dag primært for sine nødders skyld, og da ofte i indførte former med større og mere tyndskallede nødder. Desuden plantes den som læplante i skovbryn. Tidligere blev den også dyrket til produktion af »hasselkæppe«. Man skar hasselen ned, hvorpå den kom med et helt bundt lange slanke grene. Efter et par år kunne de høstes og bruges til tøndebånd. Båndkæppeskove var faktisk et velkendt begreb på god jord, og findes også hos os nogle få steder, hvor jorden er god, fordi der har ligget et hus, der nu for længst er borte.

Tidlig blomstring

Hasselen er med her fordi den faktisk er en af de tidligst blomstrende planter. Allerede om efteråret hænger hanraklerne ned fra grenene og venter på en mildning. Hvis det er mildt, kommer blomsterne så lige omkring kyndelmisse. Hanraklerne strækker sig og bliver gule, og ser man så efter, finder man også hunblomsterne. De sidder som små rødliga duske i spidsen af de fedeste knopper. De er ikke ret store, men når man først har fået øje på dem, er de faktisk meget smukke.

Formålet er naturligvis at pollenet skal bæres fra de lange slaskede hanner over til hunnerne. Når det er sket går udviklingen i stå igen og fortsætter først når bladene kommer frem. Man kunne så sige, hvorfor venter hasselen ikke bare med at blomstre, men fidusen er netop, at pollenet skal bæres med vinden. Når bladene springer ud, er der jo også læ nede i skoven, og hvor meget pollen kunne så bæres rundt, og hvor mange nødder ville vi så få?

Når træet er sprunget ud dannes nødderne også i næsten fuld størrelse. Men glem det, der er ikke kerne i nødderne før langt hen på sommeren. Kender du et godt nøddehegn, så vent med at plukke til nødderne begynder at blive svagt brune. På den årstid skal man ganske vist konkurrere med egern og mus, men så er der kerne.

Egern hjælper til

Egern elsker hasselnødder, og når de er mætte, graver de overskud ned i jorden til senere brug. Hen på vinteren, når der bliver mangel på føde, graver de så deres nødder op igen – hvis ikke de da i mellemtiden er døde. Det er langt fra alle depoter, der graves op, og næste år ligger nødderne så i perfekt spiringsdybde i jorden klar til nye nøddebuske.

Man kan sige, at hasselen fodrer egern, og egern planter nye hasler, et godt samarbejde for begge parter.